
Den gudfrygtiges private krig

By David Wilkerson

October 15, 2007 Johannes Åbenbaring fortæller os, at i de sidste dage, vil Satan rejse sig i vrede og rase mod den hellige rest. Denne rest er naturligvis Kristi Legeme, som holder fast ved Guds bud og Jesu vidnesbyrd. (Åb. 12, 17).

I Kristi kirke taler vi ofte om åndelig krigsførelse. Krigen er beskrevet i Johannes Åbenbaring som et verdensomspændende angreb, som Satan sætter ind mod Kristi Legeme: " Det fik givet magt til at føre krig mod de hellige og besejre dem..." (13, 7).

Enhver troende er hyret til Herrens mægtige hær. Og Satan er fører sin dæmoniske krig mod denne hær. Helvedes fyrstedømme og kræfter sætter ind i et altomspændende overgreb mod Guds folk. Apostlen Paulus erklærer, at på hver en kampplads er vores kamp ikke mod kød og blod... vores kampvåben er ikke verdslige. (2. Kor. 10, 3-4).

Overvej disse krigszoner rundt om på kloden:

- I muslimske lande føres åndelig krig med dæmoniske overgreb mod Jesu Kristi vidnesbyrd.
- I Europa handler krigen om sekularisme. En efter en bliver europæiske stater sekulære og det samme gør kirkerne.
- I Sverige er krigen om troen. En undersøgelse viser, at kun 20 procent af svenskerne tror på Gud.
- I England handler krigen om frafald. En nation, som engang var et lys i verden, som sendte missionærer ud over hele kloden, lukker hastigt den ene kirke efter den anden.
- I Amerika er krigen mod kirken en kontinuerlig strøm af sensualitet og materialisme. Satans våben er kærlighed til penge og afhængighed af fornøjelse.

Lige nu jubler Satans mørke kræfter i hele verden. De er overbeviste om, at de er så magtfulde, at de ikke kan bekæmpes. Disse dæmoniske kræfter har infiltreret magtfulde steder: medierne, regeringskontorer og domstole. Det sker også i kompromitterede kirkeretninger, hvor ledere aggressivt kæmper for at vie homoseksuelle og ordinere homoseksuelle præster.

Alle disse dæmoniske fyrster har en dagsorden. De arbejder for at genopdrage skolebørn i forhold til at retfærdiggøre homoseksualitet. De søger at undergrave moralske værdier. De forsøger at tilintetgøre evangeliets frelsende kraft. Allerede nu kan vi se uvejrsskyerne samle sig over Washington D.C., idet flere og flere politiske ledere forsøger at legalisere homoseksuelle ægteskaber.

Det ser ud som om alle institutioner, alle regeringskontorer nu er infiltreret og dominerede af disse

---

ugudelige kræfter. Du kan faktisk høre disse fyrster prale og godte sig: "Vi får magten. Vi vinder denne krig." Og de ser umiddelbart ud til at vinde.

Men vi ved hvordan denne krig vil ende: ved Jesu Kristi sejr på korset. Paulus fortæller os, at vores kampvåben er ikke verdslige, men mægtige for Gud til at bryde fæstningsværker ned. Vi nedbryder tankebygninger og alt, som trodsigt rejser sig mod kundskaben om Gud, vi gør enhver tanke til en lydige fange hos Kristus (10, 4-5).

1. Der er en anden kampplads i denne krig: den private kamp hos det enkelte guds barn. Enhver troende på Jorden har deres egen private krig kørende. Bibelen siger: "Alting har en tid, for alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt ... En tid til krig, en tid til fred." (Præd. 3, 1 + 8).

Lige nu nyder du måske en tid med fred. Jeg takker Gud for sådanne perioder i livet, hvor der er glæde. Mit håb er, at flertallet af læserne nyder en tid med ro og glæde.

Men der vil komme en tid med krig. Og denne krig vil ikke kun involvere menigheden verden over, men vil blive en privat krig, hvor der vil blive kampe og kriser, som kun du kender.

Disse er kødets kamp – jeg kalder dem "sjælekrige" - og de vil bringe byrder til dig, som du ikke kan dele med nogen som helst. Heller ikke din ægtefælle eller bedste ven kan hjælpe dig med at bære dem. De er simpelthen ikke i stand til at forstå din kamp.

Sådanne private kampe overvælder sjæl og legeme. Og de er ensomme kampe. Der er kun Jesus og dig.

Min hustru kalder sine private kampe "min stille krig". Som jeg ser smerten i hendes ansigt, siger jeg til hende, "Gwen, fortæl mig venligst hvad du gennemgår. Jeg ønsker at hjælpe, at opmuntre, at bede." Men hun svarer: "Det er så dybt, jeg kan ikke forklare det. Kun Gud kender det."

Min søn, Greg, tilbragte to et halvt år i ubeskrivelig smerte som var resultatet af en ulykke. Selv den stærkeste medicin kunne ikke dæmpe Gregs fysiske smerte. Han var i en privat krig, som han simpelthen ikke kunne forklare.

Ingen i familien kunne hjælpe ham – ikke hans kones eller hans forældre. Jeg sagde til ham, "Søn, jeg kan kun forestille mig hvad du gennemgår." Han svarede, "Nej, far, det kan du ikke. Du ved det simpelthen ikke."

Hans smerte var så dyb og smertefuld, at han ikke kunne sætte ord på det. På et tidspunkt fortalte han mig, "Jeg spørger ikke engang Gud hvorfor længere. Jeg ønsker bare at være smertefri en time. Den kamp jeg kæmper, er at få bare den mindste smule lindring i det jeg gennemgår." Det var en ensom kamp for ham.

Elskede ven. Disse er alle krigszoner. Blodige krigsskuepladser. Og vi befinder os på dem. Der er ingen dans, råb, glæde, latter eller smil.

Jeg ved noget om private kampe. Jeg har haft min del af disse kampe. Da min datter Bonnie blev ramt af cancer, tog min hustru og jeg hinanden i hænderne i kampen mod helvedes kræfter. I tre dage var Bonnie i isolation på hospitalet, mens hun fik kemoterapi. Hun kunne ikke spise eller have gæster.

Ude i rummet foran, var Gwen helt ude i tovene som mor. Hun græd mens hun hamrede sine knytnæver ind i væggen, og råbte "Hvorfor, Gud?" Det var for meget for mig.

Jeg var helt overvældet af kvaler på grund af vores datters prøvelser. Jeg satte mig i bilen og kørte ud på landet, hvor jeg parkerede og begyndte at gå ud ad landevejen. Snart fandt jeg mig selv råbe ad Gud:

"Åh, Herre, først var det Gwen, der måtte igennem sin kamp mod cancer. Så var det vores datter Debbie, som måtte kæmpe. Nu er det også kommet over Bonnie. Fortæl mig, hvad har jeg gjort? Hvordan har jeg syndet mod dig som har medført al den lidelse?"

Ingen på denne jord kunne have hjulpet mig i denne mørke time. Ingen kristen rådgiver kunne have nået mig. Tusind gudfrygtige kunne have støttet mig og opmuntret mig: "Du kan klare det, Davis. Græd ikke og råb ikke ad Gud. Tro blot."

Men ingen kunne have rørt mig med ord. Jeg ville aldrig kunne forklare nogen om dybden af den sorg og smerte jeg måtte udholde på det tidspunkt. Jeg havde brug for noget overnaturligt, noget kun Gud kunne give mig. Jeg havde brug for et kærligt ord fra min himmelske far. Jeg måtte vinde denne krig med hjælp fra ingen anden end Guds Hellige Ånd.

Og Gud svarede. Den Hellige Ånd hviskede til mig, "Din datter har to fædre. Fortæl mig hvem af os der kan holde om hende nu i dette rum?"

Jeg svarede, "Du kan, Herre:"

Det var som om Herren sagde til mig: " Du bliver nødt til at lægge din familie i mine hænder. Gør det bare, græd det ud, få det ud af dit system. Jeg ved alt hvad du føler; jeg følte for min egen søn. Stol på at jeg er en far for din datter, for dig, for din familie."

I denne stund for vores desperate råb, gik Jesus ind i Bonnies rum og tog hånd om hende i tre dage. Pris ske Gud. Han helbredte hende."

Ofte overbeviser vi kristne os selv om at den rigtige ting at gøre, er at skære tænder og bide i gulvtæppet gennem vores kampe. Vi siger til andre, "Alt er i orden", men det er ikke i orden. Gud ønsker ikke, at vi skal vise en falsk facade. Han ved hvad vi gennemgår og han ved, at det er noget vi kun kan dele med ham.

2. Nogle går igennem en privat krig, beskrevet i Bibelen som en "prøvelsens tid" (eng. A season of heaviness) Apostlen Peter skriver: "Da skal I juble, skønt I nu en kort tid, hvis det skal være, må lide under prøvelser af mange slags, for at jeres tro, der er mere værd end det forgængelige guld, der dog prøves i ild, kan stå sin prøve og blive til pris og herlighed og ære, når Jesus Kristus åbenbares." (1. Peter 1, 6-7)

Det græske ord for prøvelse (eller tunge byrder) (eng. heaviness) kan også være modløshed. Hvis du spurgte en hvilken som helst kristen om hans private krig, ville han sandsynligvis nævne denne prøvelse, som Peter beskriver.

Alle, som vandrer tæt med Jesus, kender til perioder hvor man har et modløst hjerte. Gennem historien har Guds dyrebare folk vandret i dagevis gennem den ene modgang efter den anden. Dag

---

efter dag er de vågnet op til nye dystre forhold og endnu en krig at stå til ansigt med. De har haft problemer i familien, kriser vedrørende helbredet, finansielle nedture, problemer med børn, børnebørn eller kære, som gennemgår svære prøvelser.

Selv kong David, en mand af stor tro, vidnede således, " Min sjæl er plaget af bekymring..." (salm. 119, 28). Det er ligefrem talt fra en mand, som er en mand efter Guds hjerte. Ganske enkelt siger David, "Jeg er udmattet, jeg er træt under alle disse byrder. Mit liv er lutter elendighed."

Men gennem det hele, siger Peter, at vi skal "juble med en udsigelig, forklaret glæde" (1. Peter 1, 8). Hvorfor? Fordi vi er blevet fortalt, at disse prøvelser kommer mest intenst til de hellige.

Jeg gav sjælesorg til en pastor, hvis historie var hjerteskrærende. En menighedsforstander sørgede over sin søn, som var blevet anklaget for at have dræbt to personer. Tal om en prøvelsens tid her; Denne Pastor gennemlevede en ene lange dag med kvaler efter den anden. Mens jeg talte med ham, nævnte han en anden rædselsfuld krise i sin familie, som fik mit hjerte til at bløde.

Jeg viste ham lindrende skriftsteder og mindede ham om, "Mange er de retfærdiges kampe. Denne prøvelse vil resultere i større tro."

Han svarede mig, "Broder David, Jeg er slet ikke nået dertil endnu. Min smerte er for tung at bære. Jeg er fokuseret på min søns smerte lige nu."

Jeg ved hvad det vil sige, at gennemleve sådan en tung periode for en elsket person. Det tynger mig ned som en byrde, mens jeg sidder i kirken sammen med kirkens personale og lytter til deres budskab om håb og opmuntring til tro, alt imens mit hjerte går itu på grund af smerte.

Menigheden synger, "Vi ryster disse tunge lænker af og lægger vores byrder ned." Men det kræver mere end en sang, mere end en gudstjeneste, mere end et åndeligt møde for at løfte dig op, når du er grebet af dyb sorg og et tungt hjerte. Det betyder inter hvor kraftfuldt mødet er, eller hvor herlig tilbedelsen er. Jeg forlader mødet - ikke opløftet, men stadig tynget af sorg.

I sådanne prøvelsernes tid, er der ingen – ingen tjeneste, intet budskab, ingen rådgiver, som kan løfte din tunge byrde. Det er din private krig, og det er noget du bliver nødt til at kæmpe dig igennem til sejr. Bøn hjælper – absolut. Alle åndelige ting hjælper, men Gud ønsker, at det skal blive din sejr.

Nogle private kampe er et resultat af "lyster, som fører krig i jeres lemmer" (Jakob 4, 1) For nylig læste jeg få kapitler fra en berømt bog, som er skrevet for nogle år siden. Bogen var om den private kamp hos en guds mand.

Denne mand var meget beundret som en retfærdig, velgørende guds mand. Han havde tjent Herren trofast i årevis. Han var en kampens mand i bøn, en tilbedelsens mand, en man med integritet og ærlighed. Og han elskede Guds Ord. Selv denne mands fjender anerkendte hans retfærdighed.

Men en dag brast hans verden sammen. I et anfald af begær gjorde han en anden mands kone gravid. I panik over sin modbydelige synd, arrangerede han en lejemor til at dræbe kvindens mand.

Denne mands synder indhentede ham, og han blev afsløret. Særligt i to kapitler beskriver han i indgående detaljer denne horrible private kamp der fulgte. Han blev ramt af en forkrøblende sygdom.

Alle hans venner forlod ham, og hans sønner vendte sig imod ham. Han kom under Guds tugtende stavog skreg fordi hans byrde var ubærlig.

Denne mand var overvældet af skam fordi han havde bragt skam over Guds navn. Den skyld, han bar, var simpelthen ubærlig. Hans sjæl var oversvømmet af sorg og bitre tårer, og han græd højt, "jeg har været et fjols, en hykler. Hvordan kan jeg nogensinde blive tilgivet?"

Hans mentale kvaler fik ham til at sørge fra morgen til aften. Hans dage var uden ro og han kunne ikke sove. Han kom ind i den dyb depression, og troede, at Gud havde forladt ham.

Derudover blev hans krop overvældet af smerte. Hans knogler gjorde ondt og en frygtelig smerte udviklede sig i hans ryg. Til sidst følte han sig plaget i hver en kropsdel. Han skrev om den tid, "Alt hvad jeg gør nu er at stønne."

Denne mands private krig, blev så overvældende, at han følte sig totalt forladt. Dag efter dag råbte ham, "Min Gud, hvorfor har du forladt mig? Mine synder have overmandet mig."

På nuværende tidspunkt må det være gået op for dig, at det er tale om en berømt beretning fra Bibelen. Denne Guds mand, som faldt, var kong David. Du kan læse hans tilståelse i Salme 38 og særligt i Salme 69.

Hvorfor har jeg bragt Davids tilståelse i sin "private krig" op? Jeg refererer til Davids eksempel, fordi det er den samme private krig, som mange troende står overfor i dag. Jeg taler om troende, som er faldet i synd. Davids krig kom ikke af udmattethed eller tunge byrder. Den kom fra et overvældende angreb fra fjenden.

Paulus skrev, at en begærets ånd, ville komme over verden. Fristelser vil komme fra selve helvedes afgrund mod Guds hellige folk. Derfor kan jeg ikke forestille mig et eneste sekund, at hellige, retfærdige mennesker er immune overfor at falde for kødets fristelser.

Mange kristne tror, at hvis de er trofaste i bøn og studerer Guds Ord, vil de ikke blive fristet. Men Davis var en ægte bønnens mand, en mand efter Guds eget hjerte. Ingen elskede Gud mere end han gjorde. Denne gudfrygtige mand var voldsomt fristet og han bukkede under for sit begær.

Ser du; Guds mænd er det primære mål for denne type krigsførelse. Jakob skriver til trofaste troende, når han advarer, " Hvorfor opstår der kampe og stridigheder blandt jer? Er det ikke, fordi jeres lyster fører krig i jeres lemmer?" (Jakob 4, 1).

Disse private "lyst-kampe" og kødets kampe er ikke begrænset til singler. Den inkluderer gifte mænd og kvinder – gudfrygtige, bedende, trofaste troende. Paulus advarer enhver Kristi efterfølger, når han skriver: Derfor skal den, som tror, at han står, se til, at han ikke falder." (1. Kor. 10,12). Jesus gav en lignende advarsel til sine disciple: " Bed at du ikke falder i fristelse." (Lukas 22,40).

Mine tanker går til alle, der som David har tabt en krig mod begær. Måske beskriver dette dig. Måske er du midt i sådan en rædselsfuld krig. Og som David ved du noget om konsekvenserne. Dag efter dag må du se skyld, angst og forvirring i øjnene. Men jeg minder dig om, at du er i krig. Og vi ved hvem sejrherren er.

David lærte at vinde sine private kampe. Hvordan kæmper vi den gode strid? David skriver, " Han

---

opøver mine hænder til krig..." (Salm. 18, 34). Der er ingen opskrift, ingen krigsstrategi, som skal udvikles mod Satans intriger. Den himmelske far arbejder på mystisk vis, han udfører sine undere i vore liv. Vi kan lære noget om hvordan hans Ånd arbejder gennem Davids eksempel:

1. Først af alt råbte David til Herren

"Vær nådig, Gud, og red mig, skynd dig til hjælp, Herre!.... skynd dig at komme til mig, Gud! Du er min hjælper og befrier, tøv ikke, Herre! (se Salm. 70).

Jeg spørger dig, hvor ofte har du bedt en lignende bøn? "Åh Gud, hvor lang tid vil det tage dig at udfri mig fra dette? Gør venligst noget nu. Det trækker i langdrag. Hvor er min redning, som du har lovet i dit Ord?"

Sandheden er, vi ønsker alle at slippe ud af den krig vi befinder os i. Vi er trætte af at slås, udmattede af at kæmpe. Vi tænker, " jeg har kæmpet længe nok. Jeg er så udaset nu. Jeg er lige ved at falde." Selv Jesus sagde på korset, "Far, hvorfor har du forladt mig?"

Men Gud letter ikke deres kamp. Hvorfor? For det første, krig er måden hvorpå Herren giver os styrke og lærer os visdom som soldater i sin armé.

For det andet, han behøver os i denne krig. Ser du, du er simpelthen konfliktens centrum, og andre tæt på dig er afhængig af dit eksempel. Hvis Gud trækker dig ud af krigen, er det muligt, at mange af dine venner og familiemedlemmer vil lide og falde fra, fordi de aldrig så dig kæmpe dig igennem din kamp.

Forstår du det? Du er den kriger, som Gud arbejder igennem. Og han anvender dit eksempel til at styrke svagere brødre.

2. David tog en beslutning: "Lev eller dø - jeg vil herliggøre Herren i denne kamp"

Essensen af det denne gudfrygtige mand sagde var, "Jeg har bedt om en hurtig udvej fra min kamp. Men indtil Gud udfrier mig, vil jeg herliggøre ham mens jeg kæmper. Jeg vil prise ham, uanset hvad jeg må gennemgå."

Overvej hvad David skrev i disse salmer: " ...og de, der elsker din frelse, skal altid sige: Gud er stor" (70, 5). " Ophøj Herren sammen med mig, sammen vil vi hylde hans navn (34, 4) " Men alle, der søger dig, skal fryde og glæde sig over dig; de, der elsker din frelse, skal altid sige: Herren er stor!" (40, 17).

Det burde også være vores råb. Ligesom David, må vi indstille vores hjerte på at herliggøre Herren midt i vores kamp. Det betyder ikke, at vi skal anstrenge os for at se glade ud. Nærmere betyder det at vores tilbedelse af Gud er udtalt, vi herliggør ham stille gennem vores kamp, time for time. Det betyder at stå stille midt i vores rasende storm og fast erklære i vore hjerter, "Herre, jeg tror."

3. David overgav sig fuldstændigt til Guds nåde.

Tænk over Davids utrolige vidnesbyrd: " Når jeg sagde: Min fod vakler, så støttede din trofasthed mig, Herre." (Salm. 94, 18). David havde lært, "Herren vil aldrig tillade at mine kvaler overvinder mig. Ved hans nåde, vil mine problemer aldrig lade mig bukke under."

Det var en åbenbaring for David, om den nådefulde, ømme omsorg fra Gud. I hver en kamp mod vores lyster og begær, er Gud altid fuld af kærlig nåde mod den angrende. David skrev: Herren er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rig på troskab. Han anklager ikke for evigt og vredes ikke for altid; han gengælder os ikke vore synder og lønner os ikke efter vor skyld." (Salm. 103)

Så høj som himlen er over jorden, så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham; så langt som øst ligger fra vest, så langt har han fjernet vore synder fra os. Som en far er barmhjertig mod sine børn, er Herren barmhjertig mod dem, der frygter ham. For han ved, at vi er skabt, husker på, at vi er støv." (Salm. 103, 11-14)

Kære troende, vil du gøre dette til dit vidnesbyrd? Kan du se på alle dine bekymringer, nederlag og fristelser, og sige i tro, "Af Guds nåde, vil jeg ikke bukke under. Jeg vil ikke blive overvundet af disse ting?" Han vil svare dig: "Min nåde er dig nok, for min magt udøves i magtesløshed." (2. Kor. 12, 9).

Her er et sidste ord om emnet fra Davis selv: " Han gør ende på krige" (Salm. 46, 10). I enhver privat kriset du står overfor, hold dine øjne og dine tanker fast på dette: Guds nåde og venlighed svigter aldrig.

Amen!